

අලුත් සිහින

8

හේමමාලා හේරත් ලියන නවකතාව

අපයා බර වැදුරට නොල ගාමන් සිටි සිය සහයා දෙස නිහඬව බලා සිටියේය. දිනුෂ මෙලෙස හැසිරෙනවා ඔහු කවදාවත් දැක තිබුණේ නැත.

"මොකද බං උඹට වේලා තියෙන්නේ?" අපයා ඇසුවේ බලා නිද බැරීම නැත. "කියන්න තියෙන දෙයක් කෙලින්ම කියපංකෝ මෙතන පියේසු කෙලින්මත් හැනිව..." ඔහු පැවසුවේ සිතේ නැත එන තරහට මැඩගැනීමට අසාර්ථක උත්සාහයක් දරමිනි.

"උඹත් රිදීමත් අතර කිසිම සම්බන්ධයක් තිබුණේ නැතැතේ. ඉතින් මොකද මේ හතින්හ නදන්නේ? අනෙක එදා ජීවිත ඇඹුවේ ඒකට අර මොකද එකා මතක නැතැ කියලා..."

හිඟක මෙතෙතිවත්ම, දිනුෂට සිතුවේ සිතිය නැතිවනතුරු බිමටය. රිදීමා අමතක කිරීමටය. එවිට තමාගේ හැදුනි තේරුපෙන, සුළු සුළුගත් බදු මේ සිටිවිලි කන්දරාව මැකිය හැකි වෙතැයි ඔහු සිතුවේය. එතෙක් තමා අත් නොහරා සෙවණැල්ලක් මෙන් ලැගිත් හුන් අපයා නිසා ඔහුට එය කළ නොහැකි වූයේය.

"මේ! උඹගෙ අම්මයි අප්පච්චිට්ටි වග කියන්න ඕන මම. උඹට ඕන නම් බියර් වැදුරුවක් බීපන්.... වෙන මුතුන් හෙම කටේ තියනවා හෙමයි."

අවන්හලට ගොඩවැදුණු හැටියේ ඔහු පැවසුවේය. අනෙක ආපසු යනවිට කාරය එළවීම සඳහා සිහි ඇති කෙතෙක් සිටිය යුතු බැවින්, නොබී සිටීමටද තීරණය කළේය. අපයා එසේ හැසිරෙනු දිනුෂ ද දැක තිබුණේ නැත.

අපයා තව තවත් මොහවැදේ දිනටම කියවනු දිනුෂ දුටු මුත්, ඒ මොහවැදැයි වටහා ගැනීමට ඔහු උත්සාහ නොදැරුවේය. පෙනුණේ මුව සැලවීම පමණකි. මේ හැමදේටම නොද වියදුම වන්නේ පුශ්නේ මුල සොයා ගැනීම බවය. අපයා විස්තර කරමින් සිටියේ. වෛද්‍ය විද්‍යාවට අනුවද රෝගයට නොදින ප්‍රතිකාර කළ හැක්කේ එවිටය.

එමෙන්ම හිස ප්‍රතිකාර, හිස වේලාවට නොලැබුණහොත් වන්නේ රෝගය උත්සන්නවීමය. හැකි ඉක්මනින් ලංකාව බලා පිටත්විය යුතු යැයි අපයා කල්පනා කළේය. "අපි දැන් යමු. දැනට මිය ඇති..." බියර් බෝතල් තුනක් හිස් කළ දිනුෂ වෙත හැරෙමින් හේ පැවසීය.

වැදුරුව කුළ වූ යමක් දෙස ඉතා උවමනාවෙන් බලා සිටි දිනුෂ, අකමැත්තෙන්

නැති සිටියේය. "මට උඹගේ පුශ්නෙක් අහන්න තියෙනවා...." අපයාගේ ඇති බැරමක් එසැවිණි. "ඒ මොකක්ද?"

"උඹ මහිකාට කතා කරන්නේ මය නානාවෙන්මද?"

අපයා හඬ නගා නිහැනුණේය.

*****

මහිකාගේ උත්සාහය නිසා යාන්තම් ලංකාවට යන හඩය එකතු කරගැනීමට අයට හැකි වූයේය.

දිනුෂට තදින් ආදරය කළ මව, ඔහුගේ සිතේ අමාරුව තේරුම්ගන්නී, ඔහු ලංකාවට යැවීමට කැමති වූවාය. නිවාඩුවක් ලැබුණු රුචිරා කල්පනා කළේ නිවසේ නතරව අමතර රැකියාවක් කොට මුදල් ටිකක් ගම්බකර ගැනීමටය. ඒ ඇඳහට අනෙක් අයද කැමති වූවේය. නිවස බලා ගැනීමට යමකු සිටිනා නිසාත්, අවශ්‍ය වීම මේ පැත්තෙන් යමක් කරගැනීමට අයකු ඉන්නා නිසාත්ය.

තෙඩ් ඉරා වූයේ අමියා. අවශ්‍ය උපදෙස් ලැබුණේ අයගෙනි. ටිකටපත් මිලදී ගැනීම, යන එන දින අනෙක් අය හා සාකච්ඡා කොට තීරණය කිරීම වැනි දෑ සංවිධානය කළේ මහිකාය. හඩය ආරක්‍ෂා කිරීම අපයා හාර ගත්තේය. දිනුෂ ඒ කිසිම දේකට ඇතිලි නොහැසුරුවේය.

රිදීමා නම් සිදුවන කිසිදෙයක් ගැන හැකිමක් නොකළාය. කිසිවක් හැකිමට තරම් සුදුසු මානසික මට්ටමක ඇ නොසිටියාය.

සවස හයකුත් ගණනකට වූ සිංගප්පූරුව බලා යන ගුවන් යානය ගැනීම සඳහා මෙල්බර්න් ගුවන් තොටුපලට ඔවුහු එක් සිකුරාදා සවසක එක් වූවේය. වෙනදා මෙන් ගුවන් තොටුපොළෙහි වූයේ කලබලකාරී බවකි. කලෙකින් ලංකාවට පය නොගැසූ දිනුෂට පවා යම් උද්යෝගයක් ඇතිවෙමින් තිබුණේය. ඔහුගේ සිතට අමාරු වූයේ රිදීමා දෙස බැලීමය.

අපයා සිය යෛනලිගන් දෙදෙනාට මැදිව කිඳු සිටියාය. කිඳු මැරීම හා හැකිමෙන් වෙහෙසට පත් වූවාක් මෙන් ඇගේ දෙනෙත් වටා දම් පැහැයකින් අදුරුව තිබෙන ඔහුට පෙනිණි. දිගු ඇස් පිහි-වුවලද වූයේ වෙනදාට වඩා තදකම් පැහැයකි. රිදීමාට දැනුණේ, තමා මුලුමනින්ම ගල් ගැසුණාක් වැනිවිය. එම ගල් හඳවනට සිතුවිලි කිසිවක් ඇතුළුවීමට ඇ ඉඩ හුදුන්නාය. එළඹෙන මොහොතේ ජීවත්වීම පමණකි අය කළේ! "පුතා ඔබගේ හුරු අපේ ගෙදර නවතින්න පුළුවනි. මම අප්පුනාමිට කියලා ඔක්කොම ශුද්ධ පවුල කරලයි තියෙන්නේ...." දිනුෂගේ මව පැවසුවාය.

"රිදීමාව ගෙදර බස්සලා ඔබගේ එනේ යන්න පුළුවන්. තැන්තම් රිදීමටත් එන තැන්වෙන්න පුළුවන්...." මව සිතා සෙමින් රිදීමා ලැගිත් නිදගන්නාය. "ඒකට උවදුරේ අම්මලා නම් කැමතිවෙත එකක් නෑ...."

"නැන්දම්මා හදන්නේ පුතාට කියලා එකපාරම මනමාලි කැන්දවා ගෙන ගිගින් වැඩේ අතවර කරලා දාන්න." අපයා මහිකාට පැවසුවේය. ඇ ඔහුට වැලමටත් ඇත්තාය.

"මෙහෙමත් කටක්!" අයට සිතුවේය.

ඉතා කල්පනාකාරී, ප්‍රසන්න පුද්ගලයෙකු වූ දිනුෂගේ පියාද, මවද කතාව අනුමත කළේය. ඔබාලට අවශ්‍ය හැමදේම අප්පුනාමි ලැස්ති කරලා ඇති. කාර් එකක් ගරාස් එකේ.... ඔබාලා එල්වනට වඩා නොදැයි සුමනිපාල ගෙන්ගන්නා නම්! අප්පුනාමිට කීවා නම් මහිකා පණිවිඩයක් යවයි...." දිනුෂ හිස වැනුවේය.

"හර් අප්පච්චි බයවෙන්න දෙයක් නෑ." ඔහුගේ හඬට රිදීමා හිස එසවුවාය. ඔවුන්ගේ දෙනෙත් මොහොතකට මුණ ගැසුණි.

විනුපට කිහිපයක් බැලීමට තැන්කළ මුත් මහිකාගේ සිත ඊට ඉඩ දුන්නේ නැත. පියව්ලෝකයේ තමා දකිනා සිහිමා පටිය ඊටවඩා ඊට වඩා අලංකාර යැයි ඇ පමාටම කියාගන්නාය.

ඔහුගේ දෑසේ පිර තිබූ ආදරය තමාගේ හතට යැළ පවත් පොදක් මෙන් අයට දැනුණි. එහි උණුසුමින් ඇගේ ගල්වූව හඳවනද දෙදරා යැනයි බියවූ අය බිම බලා ගත්තාය. "මම මේ හැමදෙනාම නොදින බලාගන්න පොරොන්දු වෙනවා ඇකල්..... අපි කොහොමටත් ඩේලි රූපට එකක් දෙන්නම...."

අපයා පොරොන්දු වූයේය. "ඒකට නම් බයවෙන්න දෙයක් නෑ. ආත්ටි

